

Et bedehus for alle folk

Evangelisten Markus fortæller ligesom både Matthæus og Lukas om Jesu' anden tempelrensning, der fandt sted i den sidste uge af Jesu liv (den første indtraf i begyndelsen af Jesu virke og er omtalt i Johannesevangeliet 2,13-17. Efter at have fjernet de boder, som var sat op for at købe og sælge, snyde og bedrage almindelige mennesker, citerer Jesus fra Esajas 56,7. Men Markus bringer et mere udførligt citat fra profeten, når han lader Jesus sige: »Står der ikke skrevet: ›Mit hus skal kaldes et bedehus for alle folkeslagene? Men I har gjort det til en røverkule.«

Det ekstra led "for alle folkeslagene" hører til profeten Esajas' oprindelige tekst. Esajas talte om, hvorledes fremmede og eunukker i Messias-tiden ville kunne tilbede Gud på lige fod med alle andre af Guds børn.

Men for samtidens jøder havde dette vers en særlig historie. Da den syriske hærfører Nicanor omkring år 165 ankom til Jerusalem, havde han et sammenstød med præsterne, som efterfølgende stod med gråd foran alteret i templet, hvor de citerede netop Esajas 56,7. Men i stedet for at læse profetens ord om, at Guds hus skulle kaldes et bedehus for **alle folk**, udbrød de: "Du har udvalgt dette hus til at blive kaldt ved dit navn og til at være et bedehus for dit folk" (1 Makk 7,37).

Det er denne snævre, nationalistiske holdning, Jesus gør op med, når han i fuld overensstemmelse med Esajas citerer profetens fremtidsløfte om, at der vil blive plads for **alle** til at tilbede Gud.